

191/1/4

28-01-2021

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 13
35000 Slavonski Brod

3/P-611/2016-35

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU, po sutkinji Danieli Martini Maoduš, u pravnoj stvari tužitelja Agencija za mobilnost i programe Europske unije, Zagreb, Frankopanska 26, OIB: 25385906011, koga zastupa Marko Paulinović, odvjetnik, protiv tuženika UDRUGA INSPIRE, Slavonski Brod, Mikrorajon 6B, OIB: 10646696652, radi: 282.328,81 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene 3. siječnja 2018. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i nenazočnosti tuženika, na ročištu za objavu i uručenje presude, 16. veljače 2018.

presudio je

- I. Nalaže se tuženiku UDRUGA INSPIRE, Slavonski Brod, Mikrorajon 6B, OIB: 10646696652 da tužitelju Agencija za mobilnost i programe Europske unije, Zagreb, Frankopanska 26, OIB: 25385906011 isplati iznos od 282.328,81 kn s zateznim kamatama koje teku do 30.6.2016. po stopi od 8,5 % godišnje od 1.7.2016. do 31.12.2016. po stopi od 7,88 % godišnje, od 1.1.2017. do 30.6.2017. po stopi od 7,68 % godišnje, od 1.7.2017. do isplate po stopi od 7,41 % godišnje, a u slučaju promjene zateznih kamata po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu s uvećanjem za 3 postotna poena, a koja kamata teče kako slijedi:
 - na iznos od 88.538,68 kn od 9.6.2016. do isplate,
 - na iznos od 101.537,13 kn od 23.6.2016. do isplate,
 - na iznos od 93.253,00 kn od 23.6.2016. do isplate.
- II. Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 22.500,00 kn, u roku od osam dana.
- III. Tužitelj se odbija s zahtjevom za naknadom troškova postupka u iznosu od 8.750,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelj Agencija za mobilnost i programe Europske unije, Zagreb, Frankopanska 26, OIB: 25385906011 u daljnjem tekstu tužitelj je podnio tužbu u kojoj tvrdi da je s tuženikom UDRUGA INSPIRE, Slavonski Brod, Mikrorajon 6B, OIB: 10646696652 u daljnjem tekstu tuženik da su parnične stranke sklopile ukupno tri ugovora o dodjeli financijske potpore kako slijedi: dana 26.9.2014. Ugovor o dodjeli financijske potpore broj: 2014-2-HR01-KA 105-007051 (u daljnjem tekstu Ugovor 1), kojim je tužitelj dodijelio tuženiku financijsku potporu za njegov projekt naziva "HOW IS SEE WHAT IS AROUND ME", čiji sastavni dio su opći uvjeti. Isti projekt je trebao trajati u periodu od 1.9.2014. do 28.2.2015. s maksimalnim iznosom potpore od 16.575,00 eura, a tuženik je dobio kao predujam iznos od 11.602,50 eura, što je 70% maksimalnog iznosa financijske potpore. Tužitelj se poziva na članak II. 20 Općih uvjeta temeljem kojeg je tužitelj ovlašten vršiti provjere i revizije za korištenje dodjeljenje financijske potpore. Navodi da je nadzor obavio u rujnu 2015. godine, kojom prilikom tuženik nije tužitelju stavio na raspolaganje svu potrebnu dokumentaciju za provedbu nadzora te je tužitelj utvrdio da je tuženik počinio značajne nepravilnosti u provedbi Ugovora 1, da je dio dodijeljenih financijskih sredstava koristio u privatne svrhe, te da nije ispunio obveze prema partnerskim organizacijama. Navodi da je tuženik na izvješće s nadzora podnio žalbu, koju tužitelj nije usvojio, te da mu je tužitelj dostavio odluku o raskidu ugovora po čl. II. 15.3.1 t. c) i i) Općih uvjeta. Navodi da je u tekstu obavijesti raskida ugovora po čl. II 15.4. i čl. 19. Općih uvjeta zatražen povrat primljenog iznosa financijske potpore u kunskoj protuvrijednosti. Navodi da je tužitelj tuženiku poslao i zahtjev za povrat s rokom plaćanja od 30 dana, a da je tuženik predmetni zahtjev primio 9.5.2016. godine, da je rok za plaćanje istekao 8.6.2016., te tužitelj smatra da je po čl. II. toč. 19.3. st. 4. t. b) Općih uvjeta ovlašten pokrenuti ovaj postupak.

Dalje navodi da su stranke 16.2.2015. godine sklopile Ugovor o dodjeli financijske potpore broj – 2014-3-HR01-KA-105-012519 (u daljnjem tekstu Ugovor 2) kojim je tužitelj dodijelio tuženiku financijsku potporu za projekt naziva "KEY TO STAIRCASE OF SUCCESS" i taj projekt je trebao trajati u periodu od 1.2.2015. do 1.10.2015., a maksimalni iznos financijske potpore je 18.986,00 eura. Tuženik je primio predujam u iznosu od 13.290,20 eura, što predstavlja 70% maksimalnog iznosa financijske potpore. Tužitelj se poziva na to da je tuženik bio dužan u roku od 60 dana nakon provedbe projekta ispuniti tužitelju i dostaviti završno izvješće o provedbi projekta. Navodi da tuženik nije dostavio završno izvješće te mu je tužitelj poslao pisanu opomenu uz upozorenje na mogućnost raskida ugovora, a obzirom da tuženik nije postupio po opomeni tužitelj je donio odluku o raskidu ugovora, te je zatražio povrat primljenog iznosa financijske potpore u kunskoj protuvrijednosti. Taj povrat je zatražio u roku od 30 dana. Navodi da je tuženik odluku o raskidu ugovora i zahtjev za povrat primio 23.5.2016. pa smatra da je rok za povrat istekao po opomeni 22.6.2016., te je tužitelj iz navedenog razloga za taj dio sredstava pokrenuo ovaj postupak.

Dalje navodi da su stranke 16.2.2015. godine sklopile Ugovor o dodjeli financijske potpore broj 2014-3-HR01-KA105-012524 (u daljnjem tekstu Ugovor 3) kojim je tužitelj tuženiku dodijelio potporu za njegov projekt naziva "WORLD ON THE MOVE: CHALLENGES OF CLIMATE CHANGES". Navodi da je projekt trebao trajati u periodu od 15.1.2015. do 15.9.2015. s maksimalnim iznosom potpore od 17.250,00 eura, da je tuženiku isplaćen predujam u iznosu od 12.075,00 kn eura što je 70% maksimalnog iznosa potpore, a da ni za izvršenje ovog ugovora tuženik nije u roku od 60 dana nakon provedbe

projekta tužitelju dostavio završno izvješće o provedbi projekta te da mu je tužitelj poslao pisanu opomenu, a nakon što se tuženik na isto oglašio tužitelj je donio odluku o raskidu ugovora te zatražio povrat primljenog iznosa potpore u kunsnoj protuvrijednosti te nakon toga podnio tuženiku zahtjev za povrat s rokom plaćanja 30 dana. Navodi da je tuženik isti zahtjev s odlukom o raskidu primio 23.5.2016. Rok za plaćanje je istekao 22.6.2016. te je tužitelj iz toga razloga pokrenuto postupak za povrat isplaćenog predujma.

Tužitelj postavlja zahtjev u dispozitivu tužbenog zahtjeva kojim traži da se tuženiku naloži plaćanje tužitelju novčanih iznosa u visini isplaćenih predujmova po sva tri predmetna ugovora u kunsnoj protuvrijednosti, s zateznim kamatama koje traži počevši od prvog dana nakon dana koji slijedi po isteku roka koji je tužitelj tuženiku u opomenama i zahtjevima za isplatu stavio kao rok za povrat uplaćenih predujmova, a traži i naknadu parničnog troška.

U odgovoru na tužbu tuženik ne osporava činjenicu sklapanja predmetnih ugovora da je tuženik primio potporu u iznosima kako navodi tužitelj, da je tužitelj vezano za Ugovor 1 provodio nadzor vezano za korištenje financijske potpore, ali navodi da je tuženik dostavio svu potrebnu dokumentaciju za provedbu nadzora, dok tvrdi da je dostavio završna izvješća u roku za Ugovore 2 i 3 iz kojeg razloga osporava osnovanost tužbenog zahtjeva.

U podnesku kojim dopunjuje odgovor na tužbu, tuženik osporava navode tužbe, te navodi da je u cijelosti realizirao projekt po Ugovoru 1 i isti projekt dostavio tužitelju, da je imao troškove vezano za taj projekt te dostavlja račune, a tuženik raspolaže i dijelom dokumentacije vezano za druga dva ugovora Ugovor 2 i Ugovor 3, a djelom dokumentacije za ta dva ugovora ne raspolaže jer je dokumentacija uništena u poplavi-nalazi se u suterenu objekta koji je bio obuhvaćen poplavom, navodi da cjelokupnu dokumentaciju ta dva projekta mora imati tužitelj.

U odnosu na tuženikove navode tužitelj na pripremnom ročištu dana 5.7.2017. godine ističe kako su među strankama sporna samo dva pitanja i to prvo: je li po prvom ugovoru sklopljenom među strankama bilo nepravilnosti u provedbi i time kršenja ugovornih odredbi, te drugo pitanje je li za drugi i treći ugovor sklopljen među strankama tuženik predao završno izvješće, a kako to propisuju i ugovori.

Za Ugovor 2 i 3 tuženik nije predao završna izvješća niti je tijekom ovog postupka ponudio bilo kakav dokaz da je to učinio pritom se posebno ukazuje na odredbu iz članka I. točka 6. ugovora gdje je propisan način dostave pismena vezanih za taj ugovor te adrese na koje se ta dostava mora izvršiti.

U pogledu nepravilnosti u provedbi prvog ugovora, tužitelj ukazuje da su iste utvrđene od strane tužitelja tijekom nadzora, da je tuženik u svom očitovanju na izvješće s nadzora utvrdio postojanje nepravilnosti te pritom za njih dao potpuno neuvjerljiva i neprihvatljiva obrazloženja.

Tužitelj posebno ukazuje da je odobrenje i provedba projekata Europske unije pa tako i ovih konkretnih projekata strogo reguliran i formaliziran proces upravo kako bi se kasnije izbjegle nekakve nedoumice pa je stoga tuženik u okviru propisane i ugovorene procedure tijekom trajanja samog postupka tj. konkretno nadzora izvršenja projekta trebao predložiti tužitelju svu relevantnu dokumentaciju, a što nije učinio.

Dokumentacija koju je tuženik dostavio u ovaj spis ne može se povezati sa konkretnim ugovorom i njegovim izvršenjem te se ne može uzeti kao valjan dokaz za uredno izvršenje projekta, tim više što je konkretni dopis od 19. kolovoza 2015. na koji se tuženik poziva zaprimljen od strane tužitelja te obrađeni u okviru postupka nadzora, a što se može utvrditi i iz samog nadzornog izvješća koje prileži spisu i u kojem tužitelj konstatira da je zaprimio navedeni dopis ali da je dostavljena dokumentacija bila manjkava te je stoga zatražena dopuna dokumentacije koju tuženik nikad nije dostavio.

Tužitelj opisuje da troškovi po odobrenim projektima moraju biti obuhvaćeni prijedlogom projekta te prije potpisivanja samog ugovora odobreni od strane tužitelja, a isto tako tijekom provedbe projekta svi troškovi koji si učinjeni moraju biti opravdani odgovarajućom dokumentacijom iz koje se može utvrditi njihovo namjensko korištenje.

Stoga tužitelj smatra da financijski vještak, čak i kad bi uspio utvrditi jesu li neki troškovi doista izvršeni, ne bi mogao povezati te iste troškove sa konkretno odobrenim i opravdanim troškovima, a to je vidljivo iz rezultata nadzora jer tada tuženik nije mogao dostaviti dokumentaciju kojom bi opravdao te troškove.

Stoga tužitelj smatra da nije potrebno provoditi vještačenje pa i ne predlaže taj dokazni prijedlog, protivi se provođenju tog dokaza po prijedlogu tuženika, a kako bi sud i usvojio taj prijedlog smatra da bi vještak trebao imati uvid u cjelokupnu projektnu dokumentaciju koja je vrlo obilna, ističe da će istu dostaviti u spis u slučaju provedbe vještačenja, ističe da tužitelj nije bio taj koji je pisao tekst ugovora nego se radi o korištenju obrazaca ugovora europske komisije, te će tužitelj dostaviti dokaze na tu okolnost, predlaže saslušanje djelatnika tužitelja Mario Marić na adresu tužitelja koji ima saznanja kako su ugovori sastavljeni, te koji je vršio i nadzor, a može se saslušati i na okolnost tumačenja ugovornih obveza.

U podnesku tuženika od 23.10.2017. tuženik komentira iskaz svjedoka Marija Marića (predloženog po tužitelju) i navode tužitelja jer smatra da je u tom dijelu suprotan navod tužitelja da se svi troškovi pravdaju sudjelovanjem, a ne računima, a svjedok Mario Marić se poziva na pravila programa po kojima je korisnik dužan sva plaćanja vršiti putem Internet bankarstva, dok tuženik smatra da to nije točno, nego je točno da su svi troškovi i sredstva paušalni, te ne postoje propisana pravila za način pravdanje i poveznicu dobivenih sredstava i uspješnosti projekta jer je svaki projekt drugačiji.

Tuženik smatra da se činjenica izvršenja projekta dokazuje sudjelovanjem partnera i sudionica na projektu, odnosno potpisnim listama, a da je tuženik to tako i učinio te iste potpisne liste predao tužitelju i prije kontrole. Smatra da tužitelj neosnovano traži povrat svih sredstava, iako postoji dokaz o tome da su sve aktivnosti projekta održane i sredstva namjenski utrošena, a navodi da je na tu okolnost predložio saslušanje Dore Rakić.

Tuženik se poziva na englesku verziju programa ERASMUS jer je hrvatska verzija istog vodiča nije više javno dostupna.

Smatra da se vještačenjem programske dokumentacije treba provesti, a treba utvrditi i postojanje drugih pravila programa o kojima tuženik i javnost nisu bili upoznati. Navodi da je bio uključen u predmetne projekte i partner iz Srbije pa predlaže saslušanje direktora partnera Tamare Petrović. Smatra da je tužitelj imao mogućnost samo ako je zadovoljan provedbom

projekta isplatiti 30% ostalih sredstva koji nisu isplaćeni kao predujam, a smatra da ne postoji mogućnost poništenja ugovora, ako bi provedba ugovora bila ocjenjena kao nezadovoljavajuća i traženja nazad uplaćenog predujma.

Tuženik je predložio da se pozove kao svjedok službena osoba izvršene agencije koja rukovodi programom ERASMUS i radom svih nacionalnih agencija radi utvrđenja tumačenja pravila koja se odnose na dodjelu, evaluaciju i provedbe programa te stavova Europske komisije vezano za povrat isplaćenih sredstava.

Tuženik je precizirao svoj prijedlog za zadatak financijskog vještačenja, navodeći da bi vještačenje trebalo dati odgovor na pitanje postoje li dokazi da su sredstva utrošena za potrebe projekta te da su projekti održani u skladu s projektnom prijavom i programskim vodičem. Smatra da bi osoba vještaka trebala biti ekonomske struke s znanjem i iskustvom u organizaciji raznim projektima i imati znanje engleskog jezika radi čitanja i tumačenja programskih vodiča.

Iako je tuženik naveo da je u prilogu podneska od 23.10.2017. dostavio englesku verziju vodiča za program ERASMUS isto nije uloženo u spis niti je na prijamnom pečatu navedeno da isti podnesak ima prilog.

Tuženik je stoga dokazne prijedloge za saslušanjem Tamare Petrović stavio nakon što je pripremni postupak već bio zaključen u tijeku glavne rasprave.

U dokaznom postupku je izvršen uvid u neslužbeni primjerak izvoda iz registra za tužitelja, ispis iz registra udruga, neslužbeni izvadak iz registra za tuženika, preslike sljedeće dokumentacije: Ugovora o dodjeli fin. potpore od 26.9.2014. broj Ugovora 2014-2-HR10-KA105-007051, Općih uvjeta, privitci Ugovoru, privitak 1 - Opis projekta, privitak 2 – predviđeni proračun, popis ostalih korisnika, zahtjev za isplatu prvog predujma, obavijesti o uplati predujma po Ugovoru 1, obavijesti o nadzornom posjetu projekta nakon završene aktivnosti od 25.8.2015., nacrt izvješća s nadzornog posjeta nakon završene aktivnosti projekta po Ugovoru 1 uz popratni dopis od 2.10.2015., u tekst žalbe tuženika na nacrt izvješća s nadzornog posjeta za Ugovor 1, obavijest o namjeni raskida Ugovora 1 od 5.11.2015. s pozivom na dostavu komentara i s upozorenjem na mogućnost ulaganja žalbe na utvrđeni iznos sredstava za povrat s dokazom o zaprimanju istih kod tuženika – preslika povratnice, odluka o raskidu Ugovora 1 od 7.4.2016. godine, s dokazom o zaprimanju iste kod tuženika, zahtjev za povrat uplaćenog po Ugovoru 1 od 11.1.2016. s dokazom o zaprimanju istog kod tuženika, presliku Ugovora 2 od 2.2.2015. godine s privitkom 1 – opis projekta, privitkom 2 – predviđeni proračun, privitkom 3 – popis ostalih korisnika po Ugovoru 2 i zahtjevom za isplatom predujma, obavijest o uplati predujma za Ugovor 2, opomenu zbog nepodnošenja završnog izvješća za projekt po Ugovoru 2 od 1.12.2015. s dokazom o zaprimanju iste kod tuženika, obavijest o namjeni raskida ugovora s utvrđenim iznosom za povrat po Ugovoru 2 od 15.3.2016. s dokazom o zaprimanju istog kod tuženika, preslikom povratnice, obavijest o raskidu Ugovora 2 od 19.5.2016., odluku o raskidu Ugovora od istog datuma, zahtjev za povrat uplaćenog iznosa predujma s dokazom o zaprimanju istog kod tuženika – preslikom povratnice, Ugovor 3 od 2.2.2015., s dokazom o zaprimanju iste kod tuženika, obavijest o namjeni raskida ugovora s utvrđenim iznosom za povrat po Ugovoru 3 s dokazom o zaprimanju istog kod tuženika, preslikom povratnice, obavijest o raskidu Ugovora 3, odluku o raskidu Ugovora od istog datuma, zahtjev za povrat uplaćenog iznosa predujma s

dokazom o zaprimanju istog kod tuženika – preslikom povratnice, uvid u dokumentaciju koju je tuženik dostavio uz podnesak od 26. 01. 2017., str. 150 do 388, te su saslušani u tijeku postupka Marijo Marić, svjedok predložen od strane tužitelja, Dora Rakić, svjedokinja predložena od strane tuženika te je saslušan zakonski zastupnik tuženika kao stranka u svrhu dokazivanja.

Sud nije provodio dokaz saslušanjem poslovnog partnera tuženika Tamare Petrović jer tuženik i nije predložio na koju okolnost predlaže saslušanje iste samo navodi da je bila direktor poslovnog partnera tuženika uključen u izradu, provedbu i praćenje projekta te službene osobe iz agencije koja rukovodi programom ERASMUS i radom svih nacionalnih agencija, a na okolnost tumačenja pravila po kojima se utvrđuje dali je korisnik programa potpore održao sve aktivnosti u skladu s projektom jer se opravdanost razloga za raskid ugovora može utvrditi i iz drugih provedenih dokaza, a ti prijedlozi su predloženi u tijeku glavne rasprave te tuženik nije naveo zašto ih ranije nije predložio.

Tuženik navedene personalne dokaze nije predložio na relevantne činjenice.

Sud nije provodio niti predloženo financijsko vještačenje jer taj dokaz nije bio relevantan za utvrđenje relevantnih činjenica, a to su nedostavljanje potrebne dokumentacije u postupku nadzora za Ugovor 1 i nedostavljanje završnih izvješća za Ugovore 2 i 3.

Iz dokaznog postupka proizlazi da su stranke sklopile ukupno 4 Ugovora, da je za prvi ugovor tužitelj dostavio završno izvješće, da je za taj ugovor isplaćena potpora u cijelosti i da tužitelj po tom ugovoru ništa ne trži od tuženika, ali da je tužitelj dao jednostrane izjave o raskidu za slijedeća tri Ugovora koja su predmet ovog postupka i označeni su u tekstu presude kao Ugovori:1, 2 i 3.

Iz saslušanja djelatnika tužitelja Marija Marića i zakonskog zastupnika tuženika utvrđeno je da je proveden nadzor za Ugovor 1, da tužitelj prilikom toga nadzora nije imao svu potrebnu dokumentaciju koju su tražili djelatnici tužitelja koji su bili na nadzoru, da je spominjao poplavu i predočio podatke koje je imao na prijenosnom računalu. Dalje je utvrđeno da ga je tužitelj pozivao da potrebnu dokumentaciju za nadzor dostavi u naknadnom roku, to proizlazi iz sadržaja nacrtu izvješća o nadzoru za Ugovor 1, u kojem se navodi da je nadzor proveden 19. kolovoza 2015, da je tada tuženik dostavio dio zatražene dokumentacije, ali je utvrđeno da nedostaju pojedinačne izjave o sudjelovanju za 15 sudionika, da se sumnja u vjerodostojnost nekih potpisa, te da je dana 20. kolovoza tužitelj zatražio dodatnu nadopunu dokumentacije i to pojedinačne izjave o sudjelovanju za preostalih 15 sudionika, te sve dokaze vezane za provedene aktivnosti iz završnog izvješća, datum nacrtu je 02. listopada 2015., navodi se da tuženik nije do sastavljanja nacrtu ništa dostavio, tuženik to nije osporio u svojoj žalbi na nacrt, pa sud zaključuje da tuženik nije dostavio svu potrebnu dokumentaciju za kontrolu završnog izvješća i postupanja po predmetnom Ugovoru 1a. Naprotiv iz njegove žalbe proizlazi da je već prilikom nadzora dostavio što je imao pa da drugom dokumentacijom i ne raspolaže.

Prometi po računu za sva četiri ugovora, nisu bez evidencije troškova po predmetnom ugovoru 1 (tablice u kojoj korisnik. tuženik prati pojedine troškove), koju je dužan po općim uvjetima voditi tuženik, bez 15 potpisanih izjava o sudjelovanju, bili dostatni kao potrebna dokumentacija prilikom nadzora tužitelja.

Stoga sud zaključuje da je tužitelj opravdano zaključio da mu tuženik nije niti u razumnom roku po obavljenom nadzoru dostavio svu dokumentaciju za nadzor za Ugovor 1.

Iz saslušanja svjedokinje Dore Rakić proizlazi da je ista sudjelovala kao volonter na posljednja dva projekta tuženika te je ista detaljno opisala kako su projekti realizirani te iz saslušanja iste proizlazi da ista ima saznanje o tome da nekim udrugama sudionicima projekata nije naknadio putne troškove, što nije protivno navodima žalbe tuženika, koju je tuženik uložio na nacrt izvješća o nadzoru tužitelja za Ugovor 1, iz koje proizlazi da tuženik ne osporava da nekim partnerskim udrugama nije isplatio naknadu putnih troškova, ali smatra da to nije dužan učiniti dokle god ne dobije od tužitelja puni iznos potpore jer je kao predujam primio 70% potpore za svaki od ugovora.

Dokumentacija koju je tuženik dostavio uz podnesak od 26. 01. 2017. ne sadržava propisanu evidenciju o isplatama za određeni ugovor koju je tuženik dužan voditi po čl. II 1.3. (e) Općih uvjeta i dokaze o vršenju plaćanja putem banaka po određenim računima, neka od dokumentacije- računa se odnosi na zakonskog zastupnika tuženika, a ne na tuženika, npr. str. 377 i 387 i 387 spisa- računi izdani na fizičku osobu, preslike karti nisu dokaz da je izvršena refundacija troškova prijevoza, dokaz bi bilo izvješće poslovne banke, pa iako tuženik raspolaže nekom dokumentacijom koja je odnosi na izvršenje Ugovora 1 i dokazao je dostavljanjem primke tužitelja da je neku dokumentaciju dostavio tužitelju dana 19. 08. 2015, kraj činjenice da nema točne evidencije troškova po tom Ugovoru, kraj činjenice da nema dokaza što je tuženik tužitelju dostavio dana 19. 08. 2015, i da li je to bilo sve što dostavlja sudu uz podnesak od 26. 01.2017, sud ne može zaključiti da je tuženik u roku od 45 dana po dostavi obavijesti o raskidu ugovora (dostavljeno 18. 11. 2015) dostavio tužitelju da zaključi o tome da je ista dostatna za nadzor tužitelja.

Utvrđeno je da tuženik nije u dodatnim rokovima nakon nadzora sukladno Ugovorima i Općim uvjetima dostavio potrebnu dokumentaciju za Ugovor 1, a ona dostavljena u naknadom roku za izvješće po Ugovoru 1, nije bila dostatna za mogućnost kontrole namjenskog korištenja sredstava, samo je dostavio dokaze o isplatama s računa za sva četiri projekta (dostupni na prijenosnom računalu). Iz te dokumentacije nije bilo moguće povezati tužitelju, a niti je moguće sudu u postupku utvrditi što se odnosi na koje od projekata, te dali su isplate bile namjenski vezane za koji od projekata. Tuženik sam tvrdi u žalbi tužitelja da je dio dokumentacije nestao jer je pokvaren disk, a dio fizičke dokumentacije nestao zbog poplave. Na tuženiku je teret dokaza da je izvršio projekt i da je sredstva namjenski potrošio, a tuženik nije niti prije utuženja, a niti u tijeku prethodnog postupka dostavio bilo kakvu dokumentaciju iz koje bi se te činjenice mogle utvrditi.

Tuženik u tijeku postupka nije dokazao za Ugovor 1 navode odgovora na tužbu, da je dostavio potrebnu dokumentaciju potrebnu za nadzor, a za Ugovore 2 i 3 da je dostavio u roku završna izvješća pa je o tim činjenicama odlučeno po čl. 221 a ZPP-a na način da sud smatra te navode tuženika nedokazanima.

Tužitelj je predočio svu dokumentaciju iz koje je vidljivo da je sukladno ugovorima stranaka tuženik bio pozivan da u naknadom roku dostavi i potrebnu dokumentaciju i završna izvješća.

U ovoj pravnoj stvari pravna osnova za tužiteljev zahtjev za povrat isplaćenog temeljem ugovora Agencije s tuženikom je čl. 368. st. 2. Zakona o obveznim odnosima NN 35/05 i dr., temeljem kojeg nakon raskida ugovora ona stranka koja je ispunila ugovor ima pravo na povrat onoga što je dala i stavak 5. istog članka prema kojem se može za novčanu tražbinu temeljem povrata danog zbog raskida ugovora tražiti zatezna kamata od dana kad je protivna strana isplatu primila.

Ugovori između stranaka su definirali da je nedostavljanje izvješća u naknadnom roku razlog za jednostrani raskid ugovora od strane tužitelja, Ugovore i Opće uvjete je sastavljao tužitelj, pa ako bi se utvrdilo da su takve odredbe u Ugovoru suprotne Zakonu, bilo bi moguće utvrditi ništetnost tih odredbi.

Međutim sud je postupku vezan navodima i dokaznim prijedlozima stranaka, pa i ako na ništetnost pazi po službenoj dužnosti, nije ovlašten utvrđivati tu činjenicu bez navoda tuženika da se tužitelj ne može pozivati na neke odredbe Ugovora i Općih uvjeta zbog ništetnosti odredbi o pravu na jednostrani raskid ugovora od strane tužitelja.

Tek, da se je tuženik na to pozvao, bilo bi bitno pitanje: da li je nedostavljanje završnog izvješća bitna obveza iz ugovora, jer se zbog neizvršenja neznatnog dijela obveze ugovor ne može raskinuti po Zakonu o obveznim odnosima.

Pravna osnova za rješenje pitanja jeli je u konkretnom slučaju došlo do raskida ugovora i time i dospelosti prava Agencije tužitelja tražiti povrat uplaćenog tuženiku po osnovi predmetnog ugovora, su uz odredbe ugovora i Općih uvjeta koji su po čl. 113 ugovora sastavni dio Ugovora još i odredbe Zakona o obveznim odnosima NN 35/05 i dr. i to čl. 361.st. 3. i 367.istog Zakona.

U konkretnom slučaju ne radi se o fiksnom roku koji bi bio propisan ugovorom stranaka, nego se radi o situaciji kada je ugovoreno pravo stranke- tužitelja da može jednostrano raskinuti ugovore pod određenim uvjetima koji nisu određeni samo ugovorima, nego i Zakonom. U takvom slučaju po čl.361.st.3. ZOO-a strana koja na vrijeme nije primila ispunjenje ugovorne obveze od strane druge ugovorne strane mora zahtijevati ispunjenje u razumnom roku pa tek ako ga ne dobije u tome roku može izjaviti da raskida ugovor.

Kako je u konkretnom slučaju utvrđeno da je Agencija- tužitelj , nakon što nije- u postupku nadzora za Ugovor 1 , u naknadnom roku zaprimila od tuženika potrebnu dokumentaciju za nadzor, a za Ugovore 2 i 3.-., zaprimila od tuženika završna izvješća pa sud zaključuje da je došlo do raskida ugovora između stranaka jednostranim izjavama tužitelja, te da je tužitelj osnovano postavio zahtjev za povrat iznosa isplaćenih tuženiku temeljem Ugovora pa je dospjela tražbina Agencije tužitelja za povrat iznosa uplaćenih tuženiku s osnova predmetnog ugovora.

Po čl. 367.ZOO-a ugovor se ne može raskinuti zbog neispunjenja neznatnog dijela obveze. Sud ocjenjuje da u konkretnom slučaju kaj činjenice da je utvrđeno da je bilo primjedbi od strane učesnika seminara koje je organizirao tuženik da tuženik nije naknadio trošak putovanja nekim učesnicima seminara i da su isti slali pritužbe, nedostavljanje potrebne financijske dokumentacije niti u naknadnom roku , u na strani tuženika nije neispunjenje neznatnog dijela obveze u roku, pa može biti razlogom za raskid ugovora.

Ovo zato što bez dostavljanja financijske dokumentacije za nadzor nije moguće provesti postupak nadzora i kontrole provedbe ugovora koju je dužan vršiti tužitelj po čl II 1.3 (a) Općih uvjeta kao sastavnog dijela predmetnih ugovora, a postoji obveza tuženika tužitelju dostaviti u nadzoru svu potrebnu dokumentaciju za nadzor i dužan je voditi evidenciju isplata po svakom Ugovoru, te su temeljem Općih uvjeta predviđeni računi propisanog sadržaja kao relevantni dokazi na okolnost troška po Ugovorima.

Tuženik i ne tvrdi da je tužitelju dostavio kakvu evidenciju o isplatama i račune u tijeku nadzora, a u tijeku dokaznog postupka

Sud u ovom postupku ne odlučuje o raskidu ugovora, nego samo utvrđuje da li je došlo do valjanog raskida ugovora jednostranim izjavama tužitelja.

Upravo zato nije relevantna dokumentacija – računi koje je tuženik u tijeku ovog postupka dostavio u sudski spis i koji se nalaze na strani 325- 341, str. 341- 378 spisa, jer je utvrđeno da i samo nedostavljanje završnog izvješća u naknadnom roku predstavlja valjan razlog za raskid ugovora 2 i 3 po čl. I. 4.5 Ugovora, a da nedostavljanje financijske dokumentacije u naknadnom roku u postupku nadzora za Ugovor 1 predstavlja neizvršenje bitnog dijela obveze, zbog čega je došlo do raskida sva tri predmetna ugovora.

Nemogućnost tuženika da ostvari obveze iz ugovora i na vrijeme sukladno ugovorima i općim uvjetima dostavi potrebnu dokumentaciju za nadzor i sačini financijsko izvješće i činjenica što zbog poplave u kojoj je dokumentacija stradala i uništenja diska, su razlozi za izmjenu ugovora zbog promijenjenih okolnosti. U postupku radi izmjene ugovora bilo bi moguće utvrditi duže rokove potrebne tuženiku da kontaktira poslovne partnere i dostavi dokumentaciju koja mu je bila navodno uništena. Do izmjene ugovora ne dokazi bez da ugovorna strana pokrene postupak pred sudom i traži izmjenu govora, pa ti navodi nisu relevantni u ovom postupku, jer tuženik i ne tvrdi da je takav postupak pokrenuo.

Ovdje razlozi za raskid ugovora su: kršenje ugovorne obveze na dostavu dokumentacije potrebne za nadzor (za Ugovor 1) i završnih izvješća, za ugovore 2 i 3, koji razlozi su u Ugovorima i predmetnim Općim uvjetima predviđeni kao razlozi za jednostrani raskid ugovora po tužitelju.

Stoga nije relevantno utvrđivanje činjenica vještačenjem u ovom postupku da li su sredstva namjenski utrošena.

Tuženik je mogao provesti privatno vještačenje i unatoč činjenici da je uništena dokumentacija, na način da kontaktira sudionike projekata, pribavi kopije računa od Hotela i trgovina, dokaže da je sredstva namjenski koristio, te tako sačini podlogu za sastav završnih izvješća i dostavi potrebnu dokumentaciju za nadzor tužitelja provedbe Ugovora 1 i otkloni prigovore, što je mogao učiniti, jer iz iskaza svjedokinje Dore Rakić proizlazi da je imao za to mogućnosti: osiguran kontakt mailom s sudionicima i volonterima, koji imaju saznanje koji su Hoteli i dobavljači bili angažirani na projektu, koji su mogli potvrditi sudjelovanje i potvrditi da im je isplaćeno, kontaktirati hotel i dobavljače pa i svjedokinja Doru Rakić koja ima saznanje o tome tko su sve bili dobavljači na dva posljednja projekta (Ugovori 2 i 3), te tako u postupku koje je proveo tužitelj radi dostave potrebne dokumentacije otkloniti manjkavosti svoje dokumentacije, a ako mu nisu bili dostatni rokovi za provođenje opsežnog

postupka restauracije nedostane dokumentacije predviđeni postojećim Ugovorima, mogao je zbog promjene okolnosti (poplave, odnosno uništenja diska) tražiti izmjenu ugovora tako da se s tim zahtjevom obratu tužitelju po čl. II.11 Općih uvjeta koji su sastavni dio ugovora, a ako tužitelj ne bi pristao na takav prijedlog, tražiti sudski izmjenu odredbi ugovora i tako dobiti produženje rokova.

Osim toga tuženik se poziva na višu silu koja ga je spriječila da izvrši ugovorne obveze dostave potrebne financijske dokumentacije i to : uništenje diska i poplavu, a po čl. II.13. Općih uvjeta, bio je dužan bez odgađanja o tome obavijestiti tužitelja, pa da je to učinio i dokazao, tužitelj po toj odredbi ne bi od tuženika mogao u rokovima predviđenim ugovorima odnosno općim uvjetima tražiti dostavu financijske dokumentacije odnosno izvješća.

Tuženik međutim ne navodi da je kod slučaja poplave, odnosno uništenja diska o tome odmah obavijestio tužitelja, nego iz nacrtu izvješća o nadzoru, saslušanja zakonskog zastupnika tuženika i svjedoka Marija Marić, proizlazi da je o tome informirao tužitelja tek prilikom nadzora za Ugovor 1, pa je prekludiran u pravu pozivanja na te okolnosti kad o tom nije odmah informirao tužitelja.

Stoga postojanje eventualne više sile – poplave i uništenja diska, nije relevantno za tužnikovu obvezu da predoči i čuva financijsku dokumentaciju za potrebe kontrole tužitelja., a koja obveza postoji po čl. II 1.3 (ii) Općih uvjeta po kojem je tuženik dužan snositi odgovornost za dostavljanje svih dokumenata i podataka tužitelju, te vršiti plaćanja bankovnim transferom i voditi evidenciju doznačenih iznosa po čl. II 1.3(e), te za tužnikovu obvezu da prilikom kontrole dopusti pristup djelatnicima tužitelja svojoj dokumentaciji po čl. II 20.1. Općih uvjeta, da čuva dokumente potrebne za kontrolu po čl. II 20.5. Općih uvjeta, koje sve obveze je tuženik prekršio, kako proizlazi iz dokaznog postupka, pa je tužitelj osnovano za Ugovor 1 po čl. II 15.3.1 (c) Općih uvjeta jednostrano raskinuo Ugovor 1 s tuženikom, ostavljajući mu prije toga, primjereni rok za izvršenje ugovorne obveze na dostavu potrebne dokumentacije za kontrolu (nadzor), a utvrđeno je da ni nakon ostavljanja primjerenog roka tuženik potrebnu dokumentaciju za taj ugovor nije dostavio.

Po čl II 15.3.1 (c) Općih uvjeta, sastavni dio i Ugovora 1, tužitelj može jednostrano raskinuti ugovor ako korisnik ne ispunjava neku obvezu koju je dužan u skladu s odredbama Ugovora.

Pri tome je bitna i ocjena suda da se u konkretnom slučaju ne radi o neispunjavanju neznatnog dijela obveze, jer se u tom slučaju ugovor ne može raskinuti jednostranom izjavom (čl. 367 ZOO-a).

Sud zaključuje da je do raskida ugovora jednostranom izjavom tužitelja došlo po čl. II 15.3.2 predmetnih općih uvjeta slijedećeg dana nakon dana kada je tuženik primio svaku od pojedinačnih obavijesti o raskidu ugovora, a ne u trenutku donošenja odluka tužitelja o jednostranom raskidu predmetnih ugovora.

Što se tiče navoda tuženika da nije nekim partnerskim udrugama refundirao troškove putovanja na seminare, jer je očekivao daljnje pritjecanje sredstva za projekte od tužitelja, primjenjuje se čl. II 15.4 b Općih uvjeta po kojim tužitelj nije ovlašten refundirati troškove

nastale korisnicima do datuma raskida ugovora koji nisu opravdani privremenim ili završnim izvješćima, pa tuženik ne može očekivati od tužitelja da platiti te troškove.

Tim što nije dostavio potrebnu dokumentaciju za Ugovor I i završna izvješća za ugovore 2 i 3, tuženik je stvorio uvjete prema kojima ne može od tužitelja zahtijevati puni iznos potpore i da iz tog iznosa plati obveze koje nije izvršio iz predfinanciranja.

U predmetnim ugovorima je predviđeno da je kod raskida Ugovora tužitelj ovlašten zahtijevati povrat punog iznosa predfinanciranja u skladu s čl. I.4.5 Ugovora i čl. II 19 Općih uvjeta.

Plaćanja se u Republici Hrvatskog vrše u kunama, pa iako je tuženik primio isplatu predfinanciranja u eurima, tužitelj povrat isplate može potraživati u kunama jer se u konkretnom slučaju ne radi o traženju izvršenja ugovorne obveze koja je ugovorena u određenoj valuti, nego o zahtjevu za povrat isplaćenog po raskinutim ugovorima. Tuženik nije prigovarao primjeni tečaja na preračun isplaćenog u kune, pa kontrola istog nije bila predmet ovog postupka.

O visini dosuđenih zateznih kamata odlučeno je po čl. 29.s.t1.i 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i dr.; dalje: ZOO). Dosuđene su zatezne kamate u visini opće kamatne stope, dakle ne one kamatne stope koje su propisane za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava, jer se ne radi o takvom pravnom odnosu nego o zahtjevu za povrat plaćenog temeljem ugovora koji su raskinuti tuženiku koji nije trgovac, korišteni su javno objavljeni podatci o visini relevantne kamatne stope.

Rok za isplatu dosuđenih iznosa određen je sukladno zahtjevu tužitelja jer je sud vezan postavljenim zahtjevom.

Tužitelj postavlja zahtjev za isplatom zateznih kamata od prvog idućeg dana po danu koji je po pozivu tužitelja ostavljen tuženiku za povrat isplaćenih predujma, a po čl. 368 stavak 5, ZOO-a ima pravo na zatezne kamate od dana kad je tuženik predujmove po predmetnim Ugovorima primio.

O troškovima tužitelja koji je u cijelosti uspio u sporu odlučeno je po čl. 154. st.1. u svezi s čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP).

Tužitelju koji je u cijelosti uspio u sporu dosuđeno je prema VPS od 282.328,81 kn : trošak sastava tužbe po Tbr. 7. toč. 1. OTH – 5.000,00 kn te trošak pristupa na sljedeće ročište za odgodu dana 5.2.2017. po Tbr. 9. točka 5 OTH iznos od 500,00 kn, za pristup na pripremno ročište dana 5.7.2017. iznos od 2.500,00 kn po Tbr. 9. točka 2 OTH jer je na istom raspravljano samo o procesnim pitanjima, a nisu provedeni dokaz, dok je za pristup na ročište na kojima su provedeni dokazi i na kojima je raspravljano o glavnoj stvari po Tbr. 9. toč. 1. OTH za svako od tih ročišta održanih dana 26.9.2017. i 3.1.2017. priznata naknada troška pristupa na ta ročišta u iznosu po 5.000,00 kn za svako od tih ročišta, te je na iste radnje zastupanja priznat troška PDV-a 25% po Tbr. 42 OTH, tako da je ukupno tužitelju dosuđeno na ime troškova postupka iznos od 22.500,00 kn, a odbijen je s zahtjevom za iznos od 8.750,00 kn jer ukupno traži po tom osnovu iznos od 31.250,00 kn.

Primijenjene su odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova odvjetnika (NN 142/12 i 103/13).

U Slavonskom Brodu 16. veljače 2018.

Sutkinja:

Daniela Martini Maoduš

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik
ANTUN TURINA

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu u roku od 8 dana po prijemu, koja se predaje u 3 primjerka putem ovog suda. Ova odluka se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjerne materijalnog prava.

Broj zapisa: **1789a-25525**

Kontrolni broj: **0a3d7-12cc6-a340c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I
UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Osijeku

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-611/2016-35
Vrsta odluke: Presuda
Donositelj: Daniela Martini Maoduš
Datum pravomoćnosti: 07.09.2020.
Datum ovršnosti: 19.10.2020.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti: potvrđena odlukom VTS PŽ-2512/2018

Voditelj sudske pisarnice
u Stalnoj službi Slavonski Brod
Anam Turma

A. Turma